

Ujlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

2014. augusztus

Családi élet nyáron

A családok számára a nyár nagy lehetőséget rejt magában, hogy szellemileg és lelkileg töltsenek. Gyermekkori emlékem szerint nekünk a nyár adott lehetőséget arra, hogy többet beszélgessek szüleimmel. Olyan kérdéseket is megbeszéljek velük, amikre a hétköznapi rohanó életem nem adott lehetőséget. Emlékszem, hogy gyerekkoromban nyári együttlétek alkalmával beszélgettem először mélyebben a hitről, az élet értelméről, az elmúlásról és a boldogságról. Ehhez az kellett, hogy szüleim szabadságon legyenek, és kimozdulva angyalföldi lakásunkból néhány hetet együtt töltsünk. Emlékeim szerint erre a legtöbb embernek lehetősége nyílt.

Úgy tűnik, hogy ami korábban természetes volt, az a mai korban sokak számára elérhetetlen álom. A szülőknek nincs munkahelyük, ha van, nem keresnek annyit, hogy nyaraljanak. Vannak olyanok is, akik sajnálják az időt a pihenésre, inkább dolgoznak, a gyerekeket a nagyszülőkre vagy a szomszédra bízják. Ilyen esetben mit tudunk tanácsolni? Az együttléthez és a beszélgetéshez nem feltétlenül van szükség szabadságra és sok pénzre. Az 50-es években mi is szegények voltunk, mégis volt nyarunk. Édesapám egy katonai sátrat bérelt, és kiköltöztünk a telkünkre. Ő minden nap onnan járt be dolgozni. Később, Balatonra utazó nagyszüleim adták kölcsön két hétre a város külterületén levő házukat. Először itt láttam háziállatokat, ültem lovon, játszottam kutyával. Nekem, pesti fiúnak ezek nagy élmények voltak. Édesanyámmal

és húgommal kirándultunk a Hármas-határ hegyre, megnéztük a vitorlázó repülőket, este pedig a csillagos ég alatt beszélgettünk. Szinte többletköltség nélkül volt nyarunk. Nem ettünk többet, jobbat, de mégis másként esett a falat. A közös beszélgetések izesebbé tettek mindent.

Úgy gondolom, hogy hasonló lehetőségek most is vannak. Vidéki plébániák most is gyakran ajánlják a városiaknak, hogy a családok ott tölthetnek néhány hetet. Legyenek együtt, ismerjék meg a vidéki élet szépségét. A plébániák több helyen szerveznek nyári napköziket és táborokat. A napközi nemcsak a gyerekeknek ad lehetőséget az együttlétre, hanem szülők is bővíthetik a kapcsolataikat. Gyakran előfordul ugyanis, hogy a nyári tábor után a szülők is meghívják egymást. Különös jelentősége van annak csonka családok esetében, ahol az édesapa vagy édesanya nélkül felnövő gyerekek más házaspárok életét látva, példát láthatnak a családi életre. A közös keresztény hit, és értékrend nagyon sok lehetőséget nyit meg a családok előtt.

Ezek a példák azt mutatják, hogy az idő hiánya vagy a szűkösebb anyagi lehetőségek nem foszthatják meg a családokat attól a lehetőségtől, hogy több időt töltsenek együtt, és lelkileg gazdagodjanak. A magunk részéről próbáljunk megtenni mindent az ügy érdekében és bízunk abban, hogy törekvéseink mások részéről is elfogadást, támogatást kapnak. Ez a szeretet formálja egyéni, családi és közösségi életünket.

Ferenc atya

Nagyboldogasszony ünnepe: Szűz Mária mennybevétele

„Valóban méltó és igazságos, illő és üdvös, hogy mindig és mindenütt hálát adjunk Néked, szentséges Úr, mindenható Atyánk, örök Isten: mert a Boldogságos Szűz Máriát ma testestől fölvetted a mennybe. Ezzel Ő lett az Egyház megdicsőülésének kezdete és példaképe, zarándok népednek pedig vigasztalása és reménye. Méltán kímélted meg Őt a sír enyészetétől, hiszen szeplőtelen szüzességében ő hozta világra emberré lett

Fiadat, a mi Urunkat, Jézus Krisztust. Fölségedet általa dicsőítik az Angyalok, imádják az uralkodó Szellemek, félik a Hatalmasságok; boldog ujjongással Téged ünnepelnek az összes égi Szellemek és a boldog Szeráfok. Fogadd el, kérünk, az övékkel együtt a mi szavunkat is, midőn alázatos dicsőítéssel énekeljük: Szent vagy, szent vagy, szent vagy...”
(Nagyboldogasszony prefációja)

Nekünk, magyaroknak különösen is nagy ünnep ez, hiszen Szent István királyunk a hagyomány szerint ezen az ünnepen ajánlotta fel népét – népünket – a Boldogságos Szűz Máriának. Égi Édesanyánk azonban minden más nemzet gyermekeinek is édesanyja: az, hogy felvétetett a mennybe, valamennyiünk számára hozza még közelebb a testi feltámadásunk reményét, bizonyosságát. Ő az első ember, aki követte Krisztust, az emberré lett Istent abban, hogy testével együtt már az öröklét részese. Éreznünk és értenünk kell a különbséget, hogy a feltámadt Krisztus *felment* a mennybe, ahova aztán *felvette* az Édesanyját is. Amit úgy is kell értenünk, hogy Istenen kívül senki, még a legszentebb, büntelenül fogantatott és bűn nélküli életet élt Szűzanya sem tud saját erejéből a Mennyszámba emelkedni.

Szebbnél szebb festmények, szobrok, domborművek próbálják megragadni-megmutatni azt a nagyszerű pillanatot, amelyben a Szent Szűzet angyalok emelik az Égbe, ahol a Szentháromság, a háromszemélyű, egyetlen Isten „várja” Őt. Érdeemes megfigyelni, hogy a művészek miként gondolják feloldani az emberi test általunk megtapasztalt nehézkedése, és a megdicsőült test egészen másféle, földi mértékegységben már ki nem fejezhető dimenziója közötti feszültséget-ellentétet. A Szűzanyát angyalok hordozzák ugyan, de ez a feladat szemlátomást nem jelent terhet számukra, ugyanolyan könnyedséggel „mozognak” felfelé, mint a jelenetet általában kiegészítő, nagy boldogan röpködő többi angyalok, puttók.

Tényleg nem tudjuk – legfeljebb sejtjük a feltámadt Krisztusról szóló evangéliumi részek egy-egy leírásából –, hogy milyen tulajdonságai lehetnek a megdicsőült testnek. Az biztos, hogy egészen mások, mint amit akárcsak elgondolni tudnánk.

Amikor a boldogságos Szűz megjelenik a történelemben egyes kiválasztott személyeknek, hogy általuk bennünket is hívjon imára, megtérésre, Isten akaratának követésére, a mennybe felvett, megdicsőült testében jelenik meg. Olyan valóságként, amit ezekben a különleges esetekben a földi testben élő emberek is tudnak érzékelni, közvetítve számunkra is ezt a csodálatos, felkavaró, mégis a legnagyobb reménnyel biztató élményt.

Mint minden, ami Istennel, és ugyanúgy: ami Szűz Máriával kapcsolatos, ez az ünnep is elsősorban a szeretetről szól. Isten végtelen szeretetéről, amellyel szeret, hív, és megment bennünket, és amely szeretetében teljes mértékben bekapcsolja Édesanyját, a mi Édesanyánkat, amikor Magához emeli a Mennybe. Teljesen Magához emeli, ugyanakkor teljesen nekünk is adja – így lett Szűz Mária a mi Égi Édesanyánk, akihez már itt a földön nagy-nagy bizalommal fordulhatunk, válogatás nélkül, minden nehézségben, bajban és veszedelemben, ahogyan a kis gyermekek az ilyesmikkel az édesanyjukhoz szoktak szaladni. Nagyboldogasszony, a szeretetben-nagy Boldogasszony, járj közben értünk!

Fejérdy Tamás

Szól az Isten, az Úr

Habakuk próféta könyve 2. fejezet 1. vers

Kiállok őrhelyemre, megvetem lábamat a sáncon, és figyelek, hogy lássam: mit szól majd hozzám, és mit felel panaszomra.

Sokszor kérjük, várjuk Isten válaszát kérdéseinkre, panaszainkra. Mert panaszkodni nagyon szeretünk. Persze, más panaszát nehezen hallgatjuk, „mi ez az én bajomhoz képest?” Türelmetlenek vagyunk egymással és az Istennel. Talán Istennek nem lenne bőven oka panaszra éppen velem kapcsolatban? „Az vesse rá az első követ, aki közületek bűn nélkül vagyon!” – mondja Jézus. Az elsők között nekem kellene elődalognom. Nem. Elsőként kellene. De Isten panaszára nemfigyelve elvárom, hogy Ő viszont figyeljen az enyémmre.

És mindennek ellenére figyel. Mert emberszerető Isten, ahogy a bizánci liturgia mondja. Nem feledkezhet meg az asszony gyermekéről, de ha meg is felejtkezne, az Úr akkor sem feledkezik meg népéről, köztük rólam, méltatlan, mihaszna szolgájáról. Várom kell a válasza, meghallgat.

Sok beteg látogat el Lourdes-ba, ezek közül arányaiban kevesen kapják meg a csodás gyógyulás kegyelmét. De mindenki kiegyensúlyozottan, megbékélten tér haza: így hallgatja meg a panaszkodót Isten.

Baltház Zsolt

A család nem relikvia, hanem a jövő reménye (szentszéki felszólalás az ENSZ-ben)

A család a társadalom alapsejtje – hangsúlyozta Silvano Tomasi érsek, a Szentszék állandó képviselője az ENSZ genfi székhelyű hivatalainál június 24-i beszédében, amelyet az Emberjogi Tanács 26. ülésén mondott.

A szentszéki megfigyelő rámutatott, hogy a család továbbra is nagyobb erőt képvisel azokhoz az erőkhöz képest, amelyek igyekeznek megsemmisíteni azt, mint a múlt egy relikviáját, az egyén emancipációjának és a szabad, boldog és egyenlő társadalom megteremtésének akadályát. Kiemelte a kölcsönös kapcsolatot a család és a társadalom között, valamint a család kiegészítő szerepét az egyének és az egész emberiség közjáva védelmében és előmozdításában.

A személy méltósága és jogai nem csökkennek, ha figyelmet fordítunk a családra. Sőt, sokan egy erős és egészséges családi környezetben, amely egy férfi és egy

nő házasságán alapul, védelemre, megtartó erőre és energiára találnak. Ez elsősorban a gyermekekre vonatkozik, akiknek szükségük van egy harmonikus családi környezetre, amelyben a férfi és női szülői példa alapján kapnak képzést és nevelést.

A nemzedékek a családban találkoznak a szeretettel, a neveléssel, a kölcsönös támogatással és az élet ajándékának átadásával. Ez a szemlélet tükröződik minden kultúra történetében, mint ahogy az emberi jogok egyetemes nyilatkozatában is, amely elismeri az egy férfi és egy nő házasságán alapuló család egyedülálló, mély és nem alkuba bocsátható jogait és kötelességeit – fogalmazott Silvano Tomasi érsek. *Végül felhívást intézett a család érdekében, hogy ne legyen megosztott és peremre szorított, hanem az állam és az egész társadalom egyaránt védelmezze.*

(Magyar Kurír 2014. június 27.)

Ma több vértanú van, mint az első századokban

Péter és Pál apostolok fönnepét követően június 30-án a liturgia az ősi római Egyház protomártírjaira, első vértanúira emlékezik, akiket kíméletlenül meggyilkoltak Krisztus után 64-ben a vatikáni dombon, Néró császár rendeletére.

Ferenc pápa a Szent Márta-ház kápolnájában tartott reggeli szentmise homíliájában a kezdő-imádságra utalt és arra emlékeztetett, hogy „az Úr a vértanúk vérével termékenyítette Róma Egyházának első hajtásait” – idézte a Vatikáni Rádió.

Egy növény növekedéséről van itt szó – mondta a Szentatya –, amely eszünkbe juttatja Jézus szavait: a mennyek országa hasonló ahhoz, mint amikor a magvető kimegy, és miután elveti a magot, hazamegy és alszik vagy virraszt, a mag magától növekszik, kihajt, anélkül, hogy a magvető tudná, hogyan. Ez a mag az Isten Igéje, mely növekszik és Isten Országává lesz, Egyházzá válik a Szentlélek erejében és a keresztények tanúságtétele által.

Tudjuk, hogy Lélek nélkül nincs növekedés – ő az, aki létrehozza az egyházat. Ő az, aki a növekedését adja, és ő az, aki egybehívja az Egyház közösségét. De szükség van a keresztények tanúságtételére is. Amikor pedig a történelmi körülmények erős tanúságtételt kérnek, akkor ott vannak a mártírok, a legnagyobb tanúságtévők. Az Egyházat a mártírok vére öntözte, és ebben áll a vértanúság szépsége. Az első vértanú, az első hűség tanú pedig Jézus volt – elmélkedett Ferenc pápa a homíliájában a vértanúság jelentéséről.

A vértanúságnak, hogy igaz legyen, van egy feltétele – tette hozzá a pápa –, ez pedig az, hogy feltétel nélküli legyen. A Szentatya itt a napi evangéliumhoz kapcsolta a vértanúság témáját: Hallottuk az evangéliumban, amit Jézus mond azoknak, akik követni akarják őt, hogy előbb hadd búcsúzzanak el, előbb hadd temessék el a halottaikat. De az Úr megállítja őket. Nem! A tanúságtétel feltétel nélküli! Legyen szilárd, legyen eltökélt, legyen olyan nyelvezetünk, amelyet Jézus kér tőlünk, vagyis a mi nyelvezetünk legyen: igen, igen, nem, nem! Ez a vértanúság nyelvezete!

Ma Rómának ezt az Egyházát szemléljük – mutatott rá a pápa –, amely növekszik a vértanúk vérével megöntözve. De gondoljunk napjaink vértanúira is – tette hozzá –, akik életüket adják a hitükért. Igaz, sok vértanú volt Néró idejében, akiket üldöztek hitük miatt, de ma még több van belőlük.

Ma megannyi keresztény vértanú van az Egyházban. Gondoljunk a Közel-Keletre, ahol keresztényeknek kell elmenekülniük az üldöztetés elől, ahol keresztényeket gyilkolnak meg az üldözők. Amikor a keresztényeket máshol fehér kesztyűs kézzel, elegáns módon üzik el, az is keresztényüldözés. *Ma több a tanúságtévő, a vértanú az Egyházban, mint az első századokban.* Miközben megemlékezünk dicsőséges elődeinkről, gondoljunk azokra a testvéreinkre, akik szenvednek, és akik saját vérükkel gyarapítják a kicsi egyházak magját, és imádkozunk értük” – zárta homíliáját Ferenc pápa.

(Magyar Kurír 2014. június 30.)

Családi események júliusban:

A keresztség szentségében részesültek:

Július 6: Kaszai Ábel, Falvai Mihály, Gonda Gábor

Július 12: Iring Balázs András

Július 13: Poór Gyula Kende, Lindner Ferdinánd,
Farkas Imre Lénárd, és Csermendy Péter László

Július 26: Zombai Boldizsár István

Első áldozásban részesült:

Július 26: Bartek Róbert

Házasságot kötöttek:

Július 5: Szesztay László és Somjai Tímea

Július 11: Forgács Péter és Muzik Mónika

Július 26: Bartek Róbert és Ferdinándy Csilla

Halottaink:

Schatovich Zsuzsa (39), Karcsay Rezső (82), Andrásfay Ernő, Brunecker Vilmosné, Elefánty Csaba

Plébániánk rendszeres programjai

Miserend:

Újlaki plébániatemplom:

hétköznapokon: 6³⁰ és 18⁰⁰

vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Szent Mihály kápolna:

minden hó első vasárnap 16⁰⁰

minden hó 18-án 16⁰⁰ (kiv. január)

Szent István kápolna:

hétköznapokon: 17³⁰

vasárnap 9⁰⁰ és 11⁰⁰

Gyóntatás:

hétfő, kedd, szerda:

esti szentmise előtt

csütörtök: esti szentmise után

péntek: 17³⁰ - 18³⁰

vasárnap: 10⁰⁰ - 11³⁰

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti szentmisék után ½ 8-ig.

Zsolozsma: pénteken 7⁰⁰, vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az este 6⁰⁰ (vasárnap a reggel 9⁰⁰) órai szentmisét.

Gyermekek váró házaspárokért ajánljuk fel minden hónap első szombatján az esti 6 órás szentmisét.

Minden hónap első keddjén papokért imádkozunk az esti szentmise után a Szent Erzsébet hittanteremben.

Minden hónap 27-én engesztelő szentmisét mutatunk be Szent Margit tiszteletére és szándékára.

Iroda:

(Bécsi út 32. Tel: 335-3573):

Hétfő, péntek 10⁰⁰ - 12⁰⁰,

kedd, szerda, csütörtök

16⁰⁰ - 18⁰⁰.

Karitás (Bécsi út 18.): szombat 16⁰⁰ - 19⁰⁰

Könyvtár: vasárnap 9⁰⁰ - 10³⁰ között.

Nyugdíjas klub: minden kedden délelőtt 10⁰⁰ órakor a Szent Erzsébet teremben.

Tedélelőtt: a hónap második vasárnapján a 9⁰⁰ órai szentmise után, a Szent Erzsébet teremben.

Kóruspróbák: hétfőn és csütörtökön 19⁰⁰ -21⁰⁰ a Szent István teremben (Felhévizi u. 2.) Minden érdeklődőt szeretettel várunk személyesen a próbákon, vagy telefonon: Török Andrea karnagy, 20/483-0149

(jelenleg nyári szünet van)

Schola próbák: szerdánként 19⁰⁰ -20⁰⁰ az oldalkápolnában.

(jelenleg nyári szünet van)

Aki az egyházi hozzájárulást (adót) banki átutalással szeretné rendezni, megteheti ezt a plébánia OTP Banknál vezetett 11702036 - 20546803 számú számlájára történő befizetéssel.

A jótékony célú adományokat köszönettel vesszük az Újlaki Sarlós Boldogasszony Alapítvány OTP Banknál vezetett 11702036-20644877 számú számlájára történő befizetéssel, illetve banki átutalással.

Újlaki Hangok az Újlaki Katolikus Plébánia lapja, megjelenik havonta.

Kiadja: Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32.

Felelős szerkesztő: Dr. Beran Ferenc plébános. Cikkeket, híreket az plebanos@ujlakitemplom.hu címre, vagy a Felhévizi úti postaládába várjuk. **Lapzárta:** minden hónap 20-a.